

BUDGETKONTROL

Der foretages kontrol af EU's budget i alle EU-institutioner og på medlemsstatsniveau. Revisionsretten og Parlamentet udfører et vigtigt kontrolarbejde på forskellige niveauer. Hvert år undersøger Parlamentet gennemførelsen af budgettet med henblik på at meddele decharge til Kommissionen, de andre EU-institutioner og Unionens agenturer.

RETSGRUNDLAG

- Artikel 287, 317, 318, 319, 322 og 325 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)
- Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning (EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013, (EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, jf. navnlig, afsnit II, kapitel 7, om princippet om forsvarlig økonomisk forvaltning og præstation, og afsnit XIV om ekstern revision og decharge
- Den interinstitutionelle aftale af 2. december 2013 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, budgetsamarbejde og forsvarlig økonomisk forvaltning, del III
- Europa-Parlamentets forretningsordens afsnit II, kapitel 6, artikel 92a, 93 og 94, afsnit V, kapitel 2, artikel 125, bilag IV.

MÅL

At sikre, at budgettransaktionerne og de finansielle kontrolsystemer er lovlige, korrekte og økonomisk forsvarlige, samt at garantere en forsvarlig økonomisk forvaltning af EU-budgettet (sparsommelighed, produktivitet og effektivitet), samtidig med at Den Europæiske Revisionsret og Parlamentet sikrer, at målene opfyldes (resultatkriterier).

RESULTATER

A. Kontrol på nationalt plan

En stor del af den indledende kontrol med indtægter og udgifter udføres af de nationale myndigheder. De har bevaret deres beføjelser, især med hensyn til de traditionelle egne

indtægter ([1.4.1](#)), for det er dem, der på dette område har de nødvendige opkrævnings- og kontrolprocedurer hertil. Herudover bør det bemærkes, at Rådet den 26. maj 2014^[1] vedtog en pakke af lovgivningsmæssige foranstaltninger, herunder en ny afgørelse om egne indtægter, der indførte visse ændringer i ordningen for egne indtægter for perioden 2014-2020. De nye bestemmelser om egne indtægter er blevet anvendt fra denne afgørelses ikrafttræden den 1. oktober 2016 og med tilbagevirkende kraft fra den 1. januar 2014. Opkrævningen af traditionelle egne indtægter er desuden af stor betydning for EU-institutionerne. Budgetkontrollen foregår ligeledes i forbindelse med bekæmpelse af svig ([1.4.6](#)). Interventionsudgifterne under Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL), Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) og strukturfondene kontrolleres også i første omgang af medlemsstaternes myndigheder.

B. Kontrol på EU-plan

1. Internt

I hver enkelt institution udføres kontrollen først af de anvisningsberettigede og regnskabsførerne og derefter af institutionens interne revisor.

2. Eksternt: af Revisionsretten ([1.3.12](#))

Den eksterne kontrol udføres af de nationale overordnede revisionsorganer og Den Europæiske Revisionsret, som hvert år forelægger budgetmyndigheden detaljerede beretninger, jf. artikel 287 i TEUF. Disse er:

- en erklæring om regnskabernes rigtighed (DAS) og de underliggende transaktioners lovlighed og formelle rigtighed
- årsberetningen om gennemførelsen af det almindelige budget, herunder samtlige institutioners og satellitorganers budgetter
- særberetninger om specifikke emner
- revisionsberetninger og udtalelser
- særberetninger og holdningsdokumenter
- særlige årsberetninger om EU's agenturer og organer.

Revisionsretten udarbejder også beretninger om udlåns- og låntagningsvirksomhed og om Den Europæiske Udviklingsfond (EUF).

3. Kontrol på det politiske plan: af Europa-Parlamentet

I Europa-Parlamentet har Budgetkontroludvalget ansvaret for udarbejdelsen af Parlamentets holdning og især for:

- kontrol med gennemførelsen af Unionens og EUF's budget
- regnskabsafslutning, regnskabsaflæggelse og revision af regnskaber og balancer for Unionen, dennes institutioner og alle organer, der finansieres af den
- kontrol med Den Europæiske Investeringsbanks finansielle aktiviteter ([1.3.15](#))

[1]Rådets afgørelse af 26. maj 2014 om ordningen for Den Europæiske Unions egne indtægter (2014/335/EF, Euratom) L 168/105 af 7.6.2014.

- overvågning af omkostningseffektiviteten af de forskellige former for fællesskabsfinansiering i forbindelse med gennemførelsen af Unionens politikker
- behandling af svig og uregelmæssigheder i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget og foranstaltninger med henblik på at forhindre og retsforfølge sådanne sager samt beskyttelse af EU's finansielle interesser generelt.

Det udarbejder ligeledes afgørelser om decharge.

Dechargeproceduren

En gang om året meddeler Parlamentet efter henstilling fra Rådet Kommissionen decharge for gennemførelsen af budgettet for år n-2, efter at det har gennemgået årsberetningerne fra Kommissionens generaldirektorater, Kommissionens årlige forvaltnings- og effektivitetsrapport, evalueringsrapporten (artikel 318 i TEUF) samt Revisionsrettens årsberetning og Kommissionens og de andre institutioners svar på dets spørgsmål (artikel 319 i TEUF). Medlemmerne af Budgetkontroludvalget udarbejder Parlamentets holdning til Revisionsrettens særberetninger, ofte i form af arbejdsdokumenter til orientering af hovedordføreren om decharge. Kommissionen og de andre institutioner har pligt til at følge op på de bemærkninger, Parlamentet fremsætter i sine dechargebeslutninger (artikel 319, stk. 3, i TEUF og finansforordningens artikel 262). Parlamentet meddeler også hvert år de andre institutioner og agenturerne decharge. Parlamentet meddeler Kommissionen særskilt decharge for gennemførelsen af EUF's budget, som endnu ikke indgår i det almindelige budget. Parlamentets afgørelse om decharge og dets afgørelse om gennemførelsen af EU's almindelige budget, Sektion I — Europa-Parlamentet, fremlægges for Parlamentets formand.

Parlamentet behandler i reglen dechargebetænkningerne i plenum inden den 15. maj (finansforordningens artikel 260). Under ordinære forhold stemmes der således om decharge under mødeperioden i denne måned, og hvis afstemningerne udsættes, finder de sted under mødeperioden i oktober. Hvis et forslag om meddelelse af decharge ikke vedtages med flertal, eller hvis Parlamentet beslutter at udsætte sin dechargeafgørelse, informerer Parlamentet de berørte institutioner eller agenturer om grundene til udsættelse af dechargeafgørelsen. De skal omgående træffe foranstaltninger til at fjerne hindringerne for dechargeafgørelsen. I løbet af seks måneder forelægger Budgetkontroludvalget en ny betænkning med et nyt forslag om meddelelse eller nægtelse af decharge.

EUROPA-PARLAMENTETS ROLLE

A. Udvidelse af beføjelser

Fra 1958 til 1970 blev Parlamentet blot underrettet om de afgørelser om decharge, Rådet meddelte Kommissionen for gennemførelsen af budgettet. I 1971 fik det beføjelse til at meddele decharge sammen med Rådet. Siden den 1. juni 1977, hvor traktaten af 22. juli 1975 trådte i kraft, har Parlamentet enebeføjelse til at meddele decharge for regnskaberne, efter at Rådet har afgivet sin henstilling. Det bør endvidere nævnes, at Parlamentet gennem sine kompetente udvalg hører indstillede kommissionsmedlemmer, og at Budgetkontroludvalget hører

Revisionsrettens indstillede medlemmer samt de udvalgte kandidater til posten som generaldirektør for Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og medlemmerne af OLAF's Overvågningsudvalg. Disse stillinger kan ikke besættes uden disse høringer i Parlamentet. Endelig bør det bemærkes, at generaldirektøren for OLAF udpeges af Kommissionen i samråd med Europa-Parlamentet og Rådet, og at medlemmerne af OLAF's Overvågningsudvalg udpeges efter fælles overenskomst mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

B. Anvendelse af decharge

Parlamentet kan beslutte at udsætte dechargeafgørelsen, hvis det er utilfreds med Kommissionens forvaltning af budgettet. At nægte decharge kan anses for ensbetydende med at kræve, at Kommissionen skal træde tilbage. Denne trussel blev anvendt i december 1998. Efter en afstemning i plenarforsamlingen, hvor forslaget om meddelelse af decharge blev forkastet, blev der nedsat en gruppe bestående af fem uafhængige eksperter, der udarbejdede en beretning om anklagerne mod Kommissionen for svig, fejl og forsømmelser samt nepotisme, hvorefter kommissærkollegiet trådte samlet tilbage den 16. marts 1999.

Parlamentet udsatte under mødeperioden i april 2009 i forbindelse med dechargeproceduren for 2007 dechargen til Rådet, fordi sidstnævnte nægtede at give Parlamentet de relevante oplysninger, som ville have sat det i stand til at meddele decharge. Siden det år er dechargen til Rådet blevet udsat og nægtet. Hvad angår decharge for Kommissionens gennemførelse af Den Europæiske Unions almindelige budget, bør det bemærkes, at Parlamentet har indført to nye elementer under dechargeproceduren for årene 2011 og 2012: verificering af lovligheden og den formelle rigtighed af udgifterne, som i stigende grad vil foregå sideløbende med en evaluering af resultater (artikel 318 i TEUF, evalueringsrapport om Unionens finanser på grundlag af de resultater, der er opnået), men også det forhold, at en afgørelse om decharge kan være en afgørelse, der er »vægtet« af eventuelle forbehold vedrørende visse politiske områder.

Selv om der i traktaten kun henvises til decharge til Kommissionen, meddeler Parlamentet af hensyn til gennemsigtigheden og den demokratiske kontrol også decharge til de andre institutioner og organer og til det enkelte agentur eller lignende organer (bilag VI til Europa-Parlamentets forretningsorden). Kommissionen, de andre institutioner og agenturerne skal som nævnt meddele, hvilke foranstaltninger der er truffet på grundlag af bemærkningerne i Europa-Parlamentets afgørelser om decharge. Medlemsstaterne skal orientere Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet i forlængelse af Parlamentets bemærkninger, og Kommissionen skal tage hensyn til disse foranstaltninger, når den udarbejder sin opfølgingsrapport (finansforordningens artikel 262).

C. Andre instrumenter

Parlamentets fagudvalg er også med til at sikre, at EU-midlerne anvendes på en effektiv måde for at beskytte de europæiske skatteyderes interesser. Medlemmer af Budgetkontroludvalget har også ved flere lejligheder holdt møder med repræsentanter for de tilsvarende udvalg i medlemsstaternes parlamenter, med de nationale kontrolmyndigheder og med repræsentanter for toldmyndighederne, og individuelle

medlemmer har foretaget en række undersøgelser på stedet for at gøre sig bekendt med de forhold, der ligger til grund for bestemte problemer.

Det skal endvidere erindres, at Parlamentet i december 1995 for første gang gjorde brug af sin ret i henhold til traktaten til at nedsætte et undersøgelsesudvalg og udarbejde en rapport om påstandene om administrative fejl og forsømmelser ([1.4.6](#)).

Lissabontraktaten har styrket de kontrolmekanismer, der er rettet mod resultater opnået ved hjælp af EU-programmer, og forpligter Kommissionen til som led i den årlige dechargeprocedure at forelægge en omfattende evalueringsrapport for Parlamentet og Rådet, hvor der tages højde for deres betragtninger.

Rudolfs Verdins
05/2019

